

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Furman

Protokolant: Marlena Sobotka, Małgorzata Kozłowska, Agata Chruścińska

Prokurator: Emilia Piasta, Anna Sieradzka-Kośla, Joanna Jarzęcka-Grzeszczak, Dariusz Tałałaj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 7 września 2015 r., 13 listopada 2015 r., 18 kwietnia 2016 r., 31 maja 2016 r.

sprawy **P. S.**, syna Z. i E. z d. P., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 22.12.2011r. w W. posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o łącznej wadze 230,71 g netto, **tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;**

2. w bliżej nieustalonym czasie, nie wcześniej jednak niż 01 października 2011 r. i nie później niż 22 grudnia 2011 r. w W. nabył telefon komórkowy marki S. (...)numer imei (...) od bliżej nieustalonej osoby wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, polegającego na przywłaszczeniu rzeczy znalezionej, **tj. o czyn z art. 291 § 1 kk;**

3. w bliżej nieustalonym czasie, nie wcześniej jednak niż 28 października 2011 r. i nie później niż 22 grudnia 2011 r. w W. nabył radio samochodowe m-ki N. (...), od bliżej nieustalonej osoby mimo, iż na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że zostało uzyskane za pomocą czynu zabronionego, **tj. o czyn z art. 292 § 1 kk;**

orzeka

I. uznaje oskarżonego P. S. za winnego czynu 1 i za to na podstawie art. art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i na tej samej podstawie wymierza mu karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 i 2 k.k., 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w pkt 1 kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący **3 (trzy) lata**

III. przy przyjęciu, że czyny 2 i 3 stanowią odpowiednio wykroczenia określone w art. 122 § 1 i § 2 kw., na postawie art. 45 § 1 kw. umarza postępowanie w odniesieniu do obu czynów;

IV. na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 240 (dwustu czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 20 (dwudziestu) zł;

V. na podstawie art. 4 § 1 k.k., w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 grudnia 2011r.do dnia 19 kwietnia 2012r przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

VI. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie Drz. k 247 – 248 w pozycjach 1,2,10-13 poprzez zniszczenie;

VII. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 11 pkt 2 podpunkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. W., kwotę 1008 zł (tysiąca ośmiu złotych) powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za świadczoną z urzędu pomoc prawną;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części w wysokości **1797,58 zł w tym 1260 zł.** tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IVK 1067/12

UZASADNIENIE

W dniu 1 października 2011r. P. W. utracił telefon komórkowy S. (...) nr (...) o wartości 200zł (zeznania P. W. k. 734, opinia biegłego rzeczoznawcy ds. wyceny ruchomości k. 764).

Radio samochodowe marki N. (...) o wartości 200zł zostało skradzione M. P. w wyniku kradzieży z włamaniem, która miała miejsce do jego pojazdu A. (...) w nocy z 28 na 29 października 2011r. w P. (zeznania M. P. k.695, opinia biegłego rzeczoznawcy ds. wyceny ruchomości k. 764).

W dniu 22 grudnia 2011r. P. S. wraz z żoną M. S. w godzinach popołudniowych przyjechali samochodem C. (...) nr rej. (...) do miejsca zamieszkania przy ul. (...) w W.. Po opuszczeniu pojazdu podeszli do nich funkcjonariusze Policji G. W. i J. C., którzy prowadzili penetrację terenu w pobliżu ul. (...) w W., celem weryfikacji informacji, że mężczyzna o imieniu P., który mieszka pod wskazanym adresem i który porusza się szarym samochodem marki C. zajmuje się handlem środkami odurzającymi wyjaśnienia P. S. k. 692-694, zeznania świadka G. W. k. 694-695).

W trakcie czynności przeszukania mieszkania przy ul. (...) wynajmowanego przez P. S., w których brał udział pies policyjny W. ujawniono szereg przedmiotów wskazanych w protokole przeszukania i oględzin mieszkania (k. k.18-27, k.29-35). Wśród zabezpieczonych przedmiotów znajdowała się torebka foliowa z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego o wadze 128,16gr, worek foliowy, w środku którego znajdował się biały proszek o wadze 56,42gr, torebkę foliową, w której znajdował się biały proszek o wadze 48,9gr, torebkę z zapięciem strunowym, w której znajdował się biały proszek o wadze 36gr, kolejna przezroczysta torebka, w której był przechowywany biały proszek o wadze 16,36gr, torebkę foliową, w której był przechowywany żółty proszek o wadze 12,62gr, torebkę z zapięciem strunowym z białym proszkiem o wadze 42,74gr, worek z zapięciem strunowym, w której znajdowały się kapsułki i proszek o wadze 11,94gr oraz na balkonie znaleziono torbę, w której znajdowały się liście i inne części rośliny o wadze 465,32gr. Ponadto ujawniono dwie szklane rurki z zawartością suszu roślinnego o wadze 5gr oraz trzy wagi elektroniczne, na których stwierdzono obecność konopi oraz kokainy. Dodatkowo w mieszkaniu P. S. ujawniono m. in. sporą ilość kosmetyków do włosów przeznaczoną na sprzedaż, kwas azotowy, alkohol etylowy, pistolet pneumatyczny (...) kal. 177mm, (...) (...) USA, atrapę metalowego rewolweru (...) 4 kal. 6 mm, sprzęt elektrotechniczny w postaci m.in.: wyciągarki linowej, wiertarek elektrycznych: B. (...), B. (...), elektrycznego mieszadła do betonu oraz telefony komórkowe, w tym telefon S. (...) nr IMEI (...), który około miesiąca wcześniej P. S. nabył od kolegi o imieniu R. za 100zł bez ładowarki i gwarancji oraz radio samochodowe N. (...), które nabył na bazarze w (...) za cenę ok. 200-220zł bez opakowania (wyjaśnienia P. S. k.692-694, zeznania świadka G. W. k. 694-695, protokół oględzin mieszkania k.18-27,protokół przeszukania mieszkania k.29-35, notatka służbowa z użycia psa służbowego k. 36-37, sprawdzenie rzeczy w bazie k.41 i 42, protokoły oględzin rzeczy: k. 46-51, k.58-73 k.249-256, k. 269, k. 275-288, k. 298-299, k. 307-308,k. 478-479, protokół użycia testera narkotykowego k. 52-57, materiał poglądowy k. 240, wykazy połączeń: k. 289-294, k. 300-301, k. 417-418, kserokopia opakowania radia samochodowego N. k. 305-306, sprawozdanie z badań fizykochemicznych k. 374-381, sprawozdanie z badań k. 509-515 broni i balistyki).

P. S. część zabezpieczonych w jego mieszkaniu środków odurzających nabył od mężczyzny o pseudonimie (...) w (...), a część wyhodował w specjalnie ku temu przygotowanej szafce w wynajmowanym mieszkaniu z nasion zamówionych przez Internet (wyjaśnienia P. S. k. 692-694).

P. S. był uprzednio karany (k.160, k. 585, k. 652, k.706). W chwili czynu był poczytalny (opinia sądowo-psychiatryczna k. 189-192). P. S. był uzależniony od marihuany i innych środków odurzających (opinia sądowo-psychiatryczna k. 586-589).

W toku postępowania przygotowawczego przesłuchiwany w dniu 23 grudnia 2011r. oskarżony P. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 106-108). Przyznał, że wyhodował kilka krzaków marihuany z nasion zakupionych przez Internet. W trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego w dniu 24 grudnia 2011r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyjaśnił, że marihuanę nabywał od mężczyzny o pseudonimie (...) w (...), kwas azotowy był mu potrzeby do domowej uprawy marihuany. Odnośnie nabycia telefonu S. wyjaśnił, że kolega R. zaproponował mu kupno tego telefonu bez ładowarki i gwarancji za 100zł. Oskarżony wyjaśnił, że kolega oferując mu telefon powiedział, że znalazła go jego matka (k. 128-129). Oskarżony ponownie przesłuchany w związku ze zmianą postanowienia o przedstawieniu zarzutów przyznał się do posiadania środków odurzających. Co do drugiego zarzutu (czynu z art. 292§1 kk) nie przyznał się i wyjaśnił, że radio samochodowe N. nabył bez opakowania na bazarze w (...) za cenę ok 200-220zł, od mężczyzny, który nie wyglądał mu na złodzieja i opisał okoliczności, w których doszło do nabycia radia (k. 482-483). Przesłuchany ponownie przyznał się do zarzutu posiadania środków odurzających, natomiast odnośnie czynów z art. 292§1 kk i art. 291§1 kk nie przyznał się do ich popełnienia (k. 486-487). W toku postępowania jurysdykcyjnego oskarżony P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 692-694). W wyjaśnieniach wskazał, że część marihuany była na sprzedaż, część na własny użytek, ponieważ w tamtym czasie zażywał środki odurzające. Przyznał, że próbował hodować marihuanę metodą hydroponiczną w domu. Co do zarzutu nabycia radia wyjaśnił, że wtedy nie podejrzewał, że radio mogło pochodzić z czynu zabronionego, nie pamiętał, czy pytał o opakowanie oraz gwarancję. W zakresie zarzutu z art. 291§1 kk dotyczącego nabycia telefonu S. oskarżony nie pamiętał skąd ani od kogo go nabył.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Wyjaśnienia oskarżonego (k. 692-694, 107-108, 486-487, 128-129) jakkolwiek w toku całego postępowania ewoluowały, Sąd uznał ostatecznie za wiarygodne w całości. Wprawdzie oskarżony nie przyznawał się do czynów określonych w zarzucie 2 i 3 aktu oskarżenia, jednak jego relacja dotycząca okoliczności nabycia telefonu i radia była zdaniem sądu prawdziwa. Dodać należy, że odnośnie zarzutu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w ekspertyzie sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania, która wykazała, ile spośród zabezpieczonych substancji stanowi środek odurzający w postaci konopi innych niż włókniste. Dodać należy, iż sprawozdanie z badań fizykochemicznych potwierdza wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, ponieważ zgodnie ze złożonymi wyjaśnieniami oskarżonego jedynie część z zabezpieczonych środków zawierała substancje odurzające. Oskarżony konsekwentnie w toku całego postępowania przyznawał się do popełnienia tego czynu i składał uporządkowane wyjaśnienia. Dodatkowo zeznania świadka G. W. korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego w zakresie rzeczy ujawnionych w mieszkaniu oskarżonego w trakcie przeszukiwania, dlatego też Sąd nie miał podstaw by kwestionować ich wiarygodność. Oskarżony opisał, w jaki sposób wszedł w posiadanie środków odurzających, że część z nich nabył, zaś część sam wyhodował. Wyjaśnił ponadto, w jaki sposób nabył zabezpieczone w trakcie przeszukania przedmioty, w tym radio samochodowe N. oraz telefon komórkowy S.. Rozbieżności w wyjaśnieniach oskarżonego wynikają z upływu czasu, jaki upłynął od momentu popełnienia czynów, jednak nie wpływają na ich wiarygodność.

Zeznania świadka G. W. (k.694-695, 77-80) Sąd uznał za wiarygodne albowiem pozostają są one zgodne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym z wyjaśnieniami oskarżonego. Świadek jest funkcjonariuszem Policji i osobą obcą dla oskarżonego, dlatego nie było podstaw do stwierdzenia, że zeznawał nieprawdę. Złożone zeznania dotyczą okoliczności, o których świadek powziął wiedzę w związku z wykonywanymi obowiązkami służbowymi.

W ocenie Sądu, zeznania złożone przez M. P. (k. 695, 303-304) są wiarygodne w całości. Świadek rozpoznał ujawnione u oskarżonego w trakcie przeszukania radio samochodowe jako swoją własność utraconą w wyniku przestępstwa popełnionego na jego szkodę. Na przeszkodzie uznaniu zeznań świadka za wiarygodne nie stoi mająca istotne znaczenie rozbieżność w zakresie wartości przedmiotowego radia. Świadek uzasadnił w sposób logiczny i

przekonujący, dlaczego zeznając w dniu 7 września 2015r. przed sądem wskazał na niższą wartość przedmiotowego radia od wskazanie w czasie pierwszego przesłuchania. Po ujawnieniu zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego świadek wskazał, że jak podejrzewa wartość 600zł, którą podał w pierwszych zeznaniach przyjął zapewne w oparciu o ogłoszenia na portalu aukcyjnym. Natomiast w zeznaniach złożonych w toku rozprawy głównej zeznał, że radio w chwili kradzieży przedstawiało wartość pomiędzy 200 a 300zł. Wartość telefonu ostatecznie ustalono w oparciu o opinię biegłego rzeczoznawcy, która potwierdziła wersję świadka dotyczącą wartości utraconego radia (k. 764).

Zeznania świadka T. W. (k.734, 403-404) Sąd obdarzył walorem wiarygodności. W zakresie wartości utraconego telefonu Sąd oparł się na opinii biegłego rzeczoznawcy ds. wyceny ruchomości, która w sposób znaczący zweryfikowała wartość podaną przez świadka, który zeznając w toku rozprawy głównej nie był w stanie jednoznacznie określić wartości, choć w postępowaniu przygotowawczym wstępnie określił wartość telefonu na kwotę 1.000zł. Przed Sądem stwierdził, że jego wartość mogła być nawet o połowę niższa.

Sąd nie znalazł także podstaw do kwestionowania opinii sądowo-psychiatrycznych (k.189-192 i k.586-589), gdyż są one pełne i jasne. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby podważyć obiektywizm, fachowość i rzetelność sporządzonych na potrzeby przedmiotowego postępowania opinii biegłych, w których to, po przeprowadzeniu stosownych badań, stwierdzili, że poczytalność oskarżonego w czasie czynu i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości, jak również rozpoznali u oskarżonego uzależnienie od marihuany i szkodliwe używanie alkoholu i innych środków odurzających. Przedmiotowe opinie nie były przez żadną ze stron kwestionowane na jakimkolwiek etapie postępowania, a Sąd również nie doszukał się okoliczności mogących skutkować ich odrzuceniem.

Również przeprowadzone ekspertyzy (k.310-360, k. 374-381 i k. 509-515) sporządzone przez profesjonalistów w oparciu o ich wiedzę i umiejętności na potrzeby prowadzonego postępowania w zakresie postawionej tezy dowodowej stanowią pełny, jasny, pełnowartościowy dowód w sprawie.

Podkreślenia wymaga, że z ekspertyzy sporządzonej na podstawie badań fizykochemicznych (k. 374-381) jasno wynika, że ilość ujawnionych w mieszkaniu oskarżonego środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste wynosi 230,71 grama, co stanowi co najmniej 230 porcji handlowych. W opinii ujawniano także w osadzie fiki oznaczonej do badań nr 11.1 obecność produktów konopi (pkt 5). Z kolei w punkcie 6 opinii stwierdzono obecność suszu konopi innych niż włókniste wewnątrz fiki oznaczonej do badań nr 11.2. Nadto na powierzchniach szalek dwóch zabezpieczanych wag elektronicznych ujawniono obecność środków odurzających w postaci ziela konopi i kokainy (pkt 8 i 9 wniosków opinii). Odnośnie wagi elektronicznej oznaczonej nr 12 ustalono, że miała ona kontakt z produktami konopi (pkt 7 opinii).

Nie było również podstaw by kwestionować sporządzoną opinię z zakresu wyceny ruchomości (k. 764), która została wykonana przez biegłego sądowego. Biegły określił, że w chwili utraty telefonu stanowiącego przedmiot czynu 2 jego wartość wynosiła 200 zł, podobnie jak radia stanowiącego przedmiot czynu 3. Opinia jest jasna i pełna, w sposób rzeczowy wyjaśnia metodę według której przyjęto wartość poszczególnych przedmiotów, jak i wskazuje kryteria, w oparciu o które określono ich ostateczną wartość. W ostatnim punkcie opinii, biegły wskazał że dopiero zakup przedmiotowego radia i telefonu za kwotę ok. 50 do 80 zł. mógłby budzić podejrzenia co do ich przestępnego pochodzenia. Tymczasem okoliczności nabycia przedmiotów wskazujące na ich przestępnym pochodzenie nie ograniczają się tylko do ceny zakupu. No to, że nabywane przedmioty pochodzą z przestępstwa może wskazywać brak gwarancji, brak oryginalnego opakowania, w przypadku telefonu także brak ładowarki, a w przypadku radia znajdująca się w nim płyta CD.

Nie było również podstaw, aby odmówić przymiotu rzetelności i wiarygodności wszystkim pozostałym dokumentom dołączonym do akt sprawy, wykorzystanym przy rekonstruowaniu stanu faktycznego. Należy zauważyć, że żadna ze stron nie zgłaszała uwag, co do autentyczności tych dokumentów, a Sąd nie powziął żadnych informacji z urzędu, aby któryś z tych dokumentów mógł być fałszywy lub sporządzony w sposób nierzetelny. Dodać należy, że zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty pełniły rolę pomocniczą, miały na celu udokumentowanie

przeprowadzonych czynności dowodowych i utrwalenie zebranych dowodów. Wskazane dokumenty pozwoliły na właściwą ocenę wyjaśnień oskarżonego oraz weryfikację zeznań świadków. Ich wartość dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, gdyż zostały sporządzone przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji oraz w przepisanej prawem formie.

Sąd uznał wobec tak ukształtowanego materiału dowodowego, iż wina oskarżonego została mu udowodniona w sposób niebudzący wątpliwości.

Czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2016.224) polega na posiadaniu, wbrew przepisom ustawy, środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Natomiast zgodnie z ustępem 2 cytowanego przepisu jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Ziela konopi inne niż włókniste są wymienione w załączniku 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii a tym samym stanowią środek odurzający, którego posiadanie jest zabronione.

Z kolei kryterium "znacznej ilości" powinno być zawsze ocenione przez pryzmat liczby porcji, jakie mogą być przygotowane do bezpośredniego użycia. Przy czym jeżeli ilość narkotyków jest taka, że wystarcza jednorazowo do odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób, to wyczerpuje to znamię "znacznej ilości", o którym mowa w art. 62 ust 2 wspomnianej ustawy. Oskarżony jak ustalono znajdował się w posiadaniu środka odurzającego w ilości 230,71g netto co stanowiło co najmniej 230 porcji handlowych. Zatem i to znamię przypisanego mu czynu zostało przez oskarżonego wypełnione.

Sąd uznał, że wyniki postępowania dowodowego wskazują jednoznacznie na to, że to oskarżony był posiadaczem ujawnionych w wynajmowanym przez niego mieszkaniu środków odurzających w ilości stanowiącej co najmniej 230 porcji handlowych. Znalezienie środków odurzających podczas przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego wskazuje, że znajdowały się one w jego faktycznym władztwie. Oskarżony popełnił zarzucany mu czyn w sposób umyślny, działając z zamiarem bezpośrednim. Zdawał sobie doskonale sprawę, że dobrowolnie wszedł w posiadanie nielegalnych środków odurzających. Przyznał, że środki nie tylko kupował ale również próbował je uprawiać w mieszkaniu w specjalnie do tego przystosowanej szafce. Podnieść w tym miejscu należy, iż oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, jaki rodzaj substancji posiada, do czego ta substancja służy oraz co do faktu nielegalności takiego zachowania.

Oskarżony w chwili dokonania czynu był osobą pełnoletnią i jego poczytalność nie budziła wątpliwości. Zachowanie oskarżonego wskazywało na to, że był on świadom bezprawności swojego działania. W ocenie Sądu, można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem. Brak było zatem okoliczności wyłączających bezprawność oraz winę oskarżonego.

Jego występki, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, cechował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, jednak nie szczególnie rażącym. Okoliczność obciążającą, wpływającą na wymiar kary stanowi popełnienie przestępstwa z zamiarem bezpośrednim i uprzednia karalność oskarżonego. Z kolei jako okoliczności łagodzące sąd potraktował to, że oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu od którego popełnienia upłynął znaczny okres czasu. Ponadto oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia, aktualnie posiada rodzinę, nie zażywa środków odurzających i przestrzega porządku prawnego co powoduje, że wymierzenie surowej kary byłoby nieadekwatne.

Z uwagi na fakt, iż w czasie orzekania obowiązywała ustawa karna w brzmieniu nadanym przez m.in. ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2013.1247) i z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) inna niż w dacie popełnienia przestępstwa (22.12.2011r.) Sąd, biorąc pod uwagę m.in. możliwość orzekania kary pozbawienia

wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, pomimo uprzedniej karalności sprawcy, uznał za względniejsze dla oskarżonego przepisy obowiązujące w dacie popełnienia czynu i te zostały zastosowane.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie dyrektyw określonych w art. 53 kk orzekł wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności w wymiarze dwóch lat. Za przypisany oskarżonemu czyn grozi kara od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Mając na uwadze przewagę okoliczności łagodzących, orzeczono karę bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Sąd pozostaje w przekonaniu, że kara ta jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia i charakteru naruszonych dóbr.

Sąd znalazł podstawy do warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk w zw. z art. 4§1 kk. W ocenie Sądu, w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Należy zauważyć, że od popełnienia czynu minęło prawie 5 lat, a oskarżony w tym czasie nie wchodził w konflikt z prawem. Prowadzi ustabilizowany tryb życia, ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, jak również zrozumiał fakt wadliwości swojego postępowania. W związku z tym oskarżony zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, a odbycie przez niego kary w warunkach izolacji byłoby niecelowe. Okres, na który została zawieszona kara pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego, tj. 3 lata, jest w ocenie Sądu odpowiedni. Tak ukształtowana kara pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, spełni swoje cele i będzie zapobiegać powrotowi oskarżonego do popełniania przestępstw.

Sąd ponadto wymierzył oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności na podstawie art. 71§1 kk w zw. z art. 4§1 kk grzywnę w wysokości 240 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł, odpowiadającą w swojej wysokości warunkom majątkowym, rodzinnym i możliwościom zarobkowym oskarżonego celem uzmówienia oskarżonemu nieopłacalności popełniania przestępstw.

W odniesieniu do czynów numer 2 i 3 z aktu oskarżenia należy stwierdzić, co następuje. Po dokonaniu oceny całokształtu materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie głównej Sąd I Instancji uznał, z uwagi na wartość mienia, że czyny zarzucane w pkt 2 i 3 stanowią wykroczenia, co z uwagi na treść art. 45§1 kw skutkowało umorzeniem postępowania w zakresie obu czynów z powodu przedawnienia karalności. Jednocześnie materiał dowodowy w postaci opisanych przez oskarżonego okoliczności w jakich wszedł w posiadanie przedmiotów wskazanych w zarzutach nie stwarzał podstaw do uniewinnienia. Pamiętać trzeba, że telefon(...) zastał przez niego nabyty za kwotę ok. 100 zł., bez opakowania, ładowarki i gwarancji i rzekomo zastał znaleziony przez matkę sprzedającego. W odniesieniu do radia, okoliczności są podobne tj. zostało nabyte za kwotę ok. 200 zł, bez opakowania i gwarancji, co więcej w radiu znajdowała się płyta, należąca do pokrzywdzonego, której pochodzenia oskarżony nie znał.

W związku z faktem, że w stosunku do oskarżonego stosowano tymczasowe aresztowanie w okresie od 22 grudnia 2011 do 19 kwietnia 2012 do na poczet orzeczonej grzywny na podstawie art. 63§1 kk w zw. z art. 4§1 kk zaliczono mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na k. 247-248 w pozycjach 1, 2 – torby foliowe z zawartością suszu roślinnego oraz poz. 10 – 2 fiłki szklane i 11-13 -wagi elektroniczne na których ujawniono ślady substancji odurzających albowiem przedmioty te służyły do popełnienia przestępstwa i jako takie podległy przepadkowi.

Na podstawie art. 618§1 pkt 11 kpk zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 1008zł powiększoną o należną kwotę z tytułu podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sąd obciążył oskarżonego częścią kosztów sądowych w wysokości 1797,58 zł, w skład których weszła opłata sądowa w wysokości 1200 zł. oraz koszt uzyskania opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości w wysokości 447,58 zł. (k.771) oraz zryczałtowane koszty doręczeń i uzyskania danych o karalności. Jednocześnie mając na uwadze jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów i uznając, że przemawiają za tym względy słuszności, sąd w pozostałej

części zwolnił oskarżanego z ich ponoszenia. W skład kosztów w zakresie w których ponoszenia oskarżony został zwolniony weszły, przede wszystkim, koszty uzyskania opinii z zakresu badań fizykochemicznych, a także koszty uzyskania pozostałych opinii wydanych w toku postępowania.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.